ΙΔΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δραχ. 20
Ἐτησία Συνδρομὴ Δραχ. 1000
Ἑξάμηνος » » 500
Τρίμηνος » » 300
Αἱ Συνδρομαὶ προπληρώνονται

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
6
ΜΑΪΟΥ 1945
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, μὲ ἕνα στόμα, μὲ μιὰ φωνή, ἀπαντῶμεν σήμερον εἰς τὸ χαρμόσυνον τοῦτο ἄγγελμα, **ἡ Ἑλλὰς Ἀνέστη.** Καὶ σήμερον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλη χρονιά, συναισθανώμεθα τὴν μεγαλειτέραν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ χαρμοσύνου τούτου ἀγγέλματος. Διότι ὅλοι ὑποφέραμεν τὰ μαρτύρια τοῦ Χριστοῦ, ὅλοι ἐλησιεύθημεν καὶ ἐπεινάσαμεν, ὅλοι ἐπροδόθημεν καὶ ἐποτίσθημεν μὲ ὄξος καὶ πικρίας, ὅλοι ἐφυλακίσθημεν καὶ ἐχάσαμεν τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ ὅλοι τέλος ἐλογχίσθημεν ἀπὸ ἀνόμους στρατιώτας, καὶ ὅλοι ἡμεῖς, ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος, κατετυραννήθη ἀπὸ τοὺς βαρβάρους κατακτητὰς καὶ τὰ ἄνομα τέκνα της.

Μετὰ τὰ τόσα μαρτύρια τὰ ὁποῖα ὑπέστημεν, ἐπὶ τέλους ἦλθεν ἡ Ἀνάστασις. Ἡ ἀνάστασις τῆς Πατρίδος, ἡ ἀνάστασις τῆς Ἑλλάδος, μαζὺ μὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Ἦλθεν, διότι εἰς οὐδένα ἀπέλιπεν ἡ Πίστις ὅτι, ὡς ἀνέστη ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ τάφου Του, οὕτω θὰ ἀνίστατο καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐκ τοῦ ἰδικοῦ της καὶ θὰ ἀπετίνασε τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας καὶ τὴν βαρεῖαν ἐπιτάφιον πλάκα, τὴν ὁποίαν εἶχον ἐπιθέσει ἐπὶ τοῦ πτώματός της οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ Ἰοῦδαι της, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπίστευσαν ποτὲ εἰς αὐτήν.

Ἀλλὰ ἂς ἐνθυμηθῶμεν δι' ὀλίγων τὰ παθήματα τῆς Πατρίδος μας, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ ἰδικά μας παθήματα.

Κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, μᾶς ἐπετέθη ἡ Ἰταλία, ὅλως ἀδικαιολογήτως καὶ ἀπροκλήτως. Πλήρης ὑποδούλωσις καὶ διαμελισμὸς τῆς Πατρίδος μας ἠπειλῆτο, ὁ κίνδυνος ἦτο προφανής, οἱ Ἕλληνες ὅλοι ἐξηγέρθησαν, ἐλησμόνησαν τὰς διαφοράς των, συνηνώθησαν ὅλοι εἰς ἕνα σῶμα καὶ μιὰ ψυχή, ἐπολέμησαν ἡρωϊκὰ μὲ ἀφάνταστον αὐτοθυσίαν καὶ ἐνίκησαν μίαν Αὐτοκρατορίαν, προκαλέσαντες τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἡ ἑτέρα ὅμως σύμμαχος τῆς Ἰταλίας, ἡ Χιτλερικὴ Γερμανία, ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν της. Ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ἔφθανεν ἡ δύναμις καὶ ἡ βία τῶν δύο μεγάλων Αὐτοκρατοριῶν, αἱ ὁποῖαι ἠπείλουν τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ἐπέπεσε καθ' ἡμῶν καὶ ἡ ἄτιμος καὶ ὕπουλος Βουλγαρία, ὁ ἀσπονδότερος τῆς Ἑλλάδος ἐχθρός, ἡ ὁποία κατέλαβε καὶ προσηρτισε τὰς πλουσιωτάτας καὶ ἑλληνικωτάτας ἐπαρχίας τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

250 χιλιάδες Ἕλληνες ἐξηναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς ἑστίας των, τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τῆς Πατρίδος των καὶ 50 χιλιάδες ἄγνοι Ἕλληνες κατεσφάγησαν ἀπὸ τὰ τέρατα τῆς Βαλκανικῆς ποῦ ἀποκαλοῦνται Βούλγαροι.

Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τοῦ Ἕβρου μέχρι τοῦ Ταινάρου, αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου μέχρι τῆς Κρήτης καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Ἰονίου πελάγους, ὑπεδουλώθησαν ἀπὸ τοὺς στραγγαλιστὰς τῆς ἐλευθερίας Ἰταλοὺς, Γερμανοὺς καὶ Βουλγάρους.

Τὸ Ἔθνος ὅμως τὸ Ἑλληνικὸν δὲν ὑπέκυψεν, ἀλλ' ἐκπροσωπούμενον ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν λειψάνων τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ ἀτρομήτου Στόλου, κατέφυγον εἰς Αἴγυπτον, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς μεγάλης συμμάχου μας Ἀγγλίας, πρὸς διοργάνωσιν τοῦ νέου στρατοῦ καὶ τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Τὰ ἀναδιοργανωθέντα τμήματα τοῦ Στρατοῦ καὶ ἡ μοίρα τοῦ Στόλου ἔδρεψαν καὶ πάλιν ἡρωϊκὰς δάφνας, πολεμοῦντα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν συμμάχων μας τὸν κοινὸν ἐχθρόν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐνοπομείναντες εἰς τὴς Πατρίδα Ἕλληνες, δὲν ὑπέκυψαν εἰς τὴν βίαν καὶ τυραννίαν τῶν κατακτητῶν. Τοὐναντίον, ἡ ἀθάνατη Ἑλληνικὴ ψυχή, τῆς ὁποίας ἡ οὐσία εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν πίστιν πρὸς τὴν Θείαν Χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ τὴν λατρείαν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐλευθερίαν, ἐτονώθη ἔτι περισσότερον, ὅταν ἐγνώρισε τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας καὶ τὰς βαρβαρότητας τῶν κατακτητῶν.

Γενικὴ καὶ αὐθόρμητος ἐγεννήθη ἡ ἰδέα τῆς ἀντιστάσεως καὶ τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, καὶ ἡ πίστις δὲν ἀπέλειπεν εἰς κανέναν, πλὴν ἐλαχίστων διεθνῶν μαυραγορίτων, οἱ ὁποῖοι ἀτυχῶς παρουσιάσθησαν εἰς ὅλα τὰ ὑποδουλωθέντα Ἔθνη καὶ συνεργάσθησαν μετὰ τῶν ἐχθρῶν δι' ἴδια οἰκονομικὰ ὠφέλη.

Πρὸς ὑποδούλωσιν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, οἱ ἐχθροὶ μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ μέσα, τῆς βίας, τῆς τρομοκρατίας, τῶν διώξεων, τῶν ἐκτελέσεων καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων διὰ τῆς σατανικῆς προπαγάνδας των.

Ἀλλ' ὅλα ταῦτα δὲν θὰ εἶχον κανὲν ἀποτέλεσμα, ἂν ἡ ἡγεσία τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως δὲν περιέπιπτεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὑπερά ω τῶν συμφερόντων τῆς ὁλότητος τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος των, ἔχουν τάξῃ τὸ κομματικόν των συμφέρον, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἀντεθνικῆς των προπαγάνδας, ἐπροκάλεσαν στάσεις εἰς τοὺς ἀναδιοργανωθέντας Ἑλληνικὸν Στρατὸν καὶ Στόλον τοῦ ἐξωτερικοῦ, συνεμάχησαν ἀναφανδὸν μὲ τοὺς προαιωνίους ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, τοὺς ἀδελφοὺς των Βουλγάρους, καὶ μετὰ τῶν ὁμοφρόνων Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν, ἐγένοντο πρόξενοι ἀφαντάστων καταστροφῶν εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ τὴν Πρωτεύουσαν, ὅπου καὶ ἐξεδηλώθη ἡ Δεκεμβριανὴ ἐπανάστασίς των καὶ κατεκρεούργησαν μυριάδας ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠσπάζοντο τὰ ἀντεθνικά των κυρύγματα.

Τὰ κακουργήματα ὅμως τῶν Κομμουνιστῶν, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐξεγερθοῦν τὰ Χριστιανικὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν Χριστιανῶν καὶ νὰ ἀφυπνισθῇ ἡ Ἐθνικὴ συνείδησις ὅλων τῶν γνησίων Ἑλλήνων. Ἐχρησίμευσαν ὡς ἐγερτήριος σάλπιγξ, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ὁποίας ἐξηγέρθη ὅλος ὁ κόσμος, ὅλον τὸ Ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸν καὶ

ἡ Ἑλλὰς Ἀνέστη.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς κ. Ξηροτύρης εἰς τὸν ὁποῖον ἀνηγγείλαμεν τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος μας, μᾶς ἔδωσε πρὸς δημοσίευσιν τὸς κάτωθι γνώμας του περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ τύπου.

«Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ ἀκούω τὴν ἔκδοση τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς». Θὰ εἶναι τὸ μέσον καὶ ἡ γέφυρα διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐπικοινωνῇ ὁ Νομός, θὰ ἐκθέτῃ τὰ ζητήματά του καὶ θὰ διατυπώνῃ τὲς καταλληλότερες λύσεις, ἰδίᾳ γιὰ τὰ τυπικά του ζητήματα, τὰ ὁποῖα τόσο σπουδαῖα καὶ ζωτικὰ εἶναι σήμερα.

Ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος ὑπὸ τὰς γνωστὰς σημερινὰς συνθήκας εἶναι ἡρωϊσμὸς καὶ οἱ συλλαβόντες τὴν ἰδέαν καὶ ἀπόφασιν τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδος προσφέρουν μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον. Ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος σήμερον εἶναι ἀγών, εἶναι πάλη, εἶναι θυσία, δὲν εἶναι ἐπιχείρησις. Ὁ τύπος ἐξυπηρετεῖ τὴν ἐλευθερία τῆς σκέψεως, πληροφορεῖ, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ διδάσκει καὶ ὅταν συναισθάνεται τὸ βαρὺ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ, εἶναι πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος.

Τόσον ὁ καθημερινὸς ὅσον καὶ ὁ περιοδικὸς τύπος, ὁ συναισθανόμενος τὸν προορισμόν του, καὶ τὸ βαρὺ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ καὶ ὁ αἰρόμενος εἰς τὸ ὕψος τῶν δυσκόλων περισιάσεων ἃς διερχόμεθα εἶναι πάντοτε πιστὸς σύντροφος καὶ συνεργάτης τοῦ λαοῦ.

«Ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἐκδίδεται ὑπὸ ἰδιωτέρους ὅλως οἰωνούς, εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς εἰρήνης. Ἐὰν δὲ ἐτελείωσεν ἡ μάχη τοῦ πολέμου, ἤδη ἀρχίζει ἡ μάχη τῆς εἰρήνης καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι γνώμων τῶν προσπαθειῶν καὶ ἐνεργειῶν της θὰ εἶναι ἡ Ἐθνικὴ ἕνωσις, ἡ συμφιλίωσις καὶ ἡ ψυχικὴ προετοιμασία τοῦ λαοῦ διὰ τὸ προσκυνητήριον τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης.

Εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς» εὔχομαι πᾶσαν σταδιοδρομίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆ».

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,

Εὐπρόσδεκτος ἀσφαλῶς θὰ γίνῃ καὶ μετὰ χαρᾶς θὰ ἀκουσθῇ καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς κατοίκους Χαλκιδικῆς, ἡ γνώριμος καὶ προσφιλὴς εἰς αὐτοὺς «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς».

Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἐκδοθεῖσα κατὰ πρῶτον τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα 20 Ἀπριλίου 1930. ὡς πρόγραμμά της εἶχε τάξῃ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικῶν μόνον συμφερόντων τῆς Χαλκιδικῆς, μακρὰν παντὸς κομματικοῦ ἢ προσωπικοῦ ὑπολογισμοῦ. Καὶ τὸ πρόγραμμά της τὸ ἐτήρησεν πιστῶς. διὸ καὶ κατέστη δημοφιλὴς καὶ ἀπαραίτητος καὶ εἰς τὴν τελευταίαν Καλύβην τῶν χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς.

Μετὰ μικρὰν διακοπὴν ἐπανεξεδόθη τὴν 27ην Μαΐου 1934 μέχρι τῆς 25ης Δεκεμβρίου 1936. ὁπότε διέκοψε τὴν ἔκδοσίν της, λόγῳ τῶν περιορισμῶν τῆς ἐποχῆς τῆς Δικτατορίας Μεταξᾶ.

Καὶ ἤδη ἐπανεκδίδεται, ὄχι μόνον κατ' ἀπαίτησιν τῶν πολλῶν φίλων της, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ μίαν Ἐθνικὴν ἀνάγκην. Διότι πράγματι Ἐθνικὴ ἀνάγκη μᾶς ἐπιβάλῃ σήμερον τὴν ἐπανέκδοσιν τῆς γνησίας καὶ Ἐθνικῆς «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς» διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος ἔναντι τῆς ὑπούλου καὶ ἀντεθνικῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ τὴν στενὴν ἐπικοινωνίαν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῶν ἱδρυθέντων Συνδέσμων Ἐθνικοφρόνων ἀφ' ἑνὸς οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον νὰ διεξαγάγουν ἕναν ἀγῶνα καθαρῶς ἐθνικὸν καὶ ἀκομμάτιστον καὶ ἀφ' ἑτέρου, διὰ τὴν σθεναρὰν ὑποστήριξιν τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλὴ ἐπανεμφάνισις τῆς «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς» πιστεύομεν ὅτι θὰ χαιρετισθῇ χαρμοσύνως ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς, ὡς μία ἀφετηρία τῆς ἐμπεδώσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐπανοικοδομήσεως τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καὶ τοῦ λόγου, ποῦ εἶχεν ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν Δικτατορίαν Μεταξᾶ καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν τυραννίαν τῶν κατακτητῶν καὶ εἶχε τελικῶς στραγγαλισθῇ ἀπὸ τὴν συνεχισθεῖσαν ἑλληνοκομμουνιστικὴν Δικτατορίαν.

Δι' ὃ καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ εἶναι ὁμόθυμος ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξις ὅλων τῶν ἐθνικοφρόνων κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς τῆς ἐφημερίδος των ταύτης

ΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ

Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀντεθνικῆς δράσεως τῶν ἑλληνοκομμουνιστῶν, μετὰ τὴν Δεκεμβριανὴν ἐπανάστασιν, τὴν τρομοκρατικὴν λαοκρατίαν καὶ τὰ πρωτοφανῆ κακουργήματά των, τὰ διαπραχθέντα εἰς βάρος τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, αὐθορμήτως καὶ ἐξ ἐνστίκτου ἀμύνης ἐδημιουργήθησαν οἱ Σύνδεσμοι τῶν Ἐθνικοφρόνων, ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ εἰς τὰ περισσότερα χωρία τῆς Χαλκιδικῆς ἔχουν ἤδη ἱδρυθῇ τοιοῦτοι Σύνδεσμοι, ὅπως θὰ ἱδρυθοῦν καὶ εἰς τὰ τελευταῖα χωρία αὐτῆς.

Ὁ σκοπὸς τούτων εἶναι: «Ἡ ἐξύψωσις τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος, τόσον μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῶν, ὅσον καὶ γενικώτερον μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας Ἡ ἄμυνα κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑποσκαπτόντων τὰ θεμέλια τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας ἀναρχικῶν στοιχείων, ὡς καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοβοηθείας μεταξὺ τῶν μελῶν. Ἡ καθοδήγησις πρὸς τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη τῶν νέων καὶ νεανίδων».

Ὅπως λοιπὸν παρουσιάζονται καὶ εἶναι τελείως ἀκομμάτιστοι καὶ ὑπερέκαιρα ὅλων θέτουν τὴν Πατρίδα καὶ τὸ Ἔθνος, δύνανται καὶ πρέπει νὰ ἐγγραφοῦν εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσουν ὅλοι οἱ ἄγνοι Πατριῶται καὶ γνήσιοι Ἕλληνες, ὡς καὶ αὐτοὶ εἰσέτι οἱ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν παραπλανηθέντες. Δι' ὃ καὶ ἡ ἐφημερίς μας ἐτάχθη ὡς συμπαραστάτης καὶ καθοδηγητὴς αὐτῶν.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ

Εἰς κάθε περίοδον Ἐθνικῆς συμφορᾶς καὶ οἰκονομικῆς καταστροφῆς, οἱ ἀγρόται πληρώνουν κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ σπασμένα. Καὶ τί δὲν ἐπλήρωσαν κατὰ τὸν σημερινὸν πόλεμον, εἰς αἷμα, εἰς εἶδος, εἰς κινητὰ καὶ ἀκίνητά των. Τὰ πάντα ἔδωσαν εἰς τὴν Πατρίδα, ἢ ἀνηρπάγησαν ἀπὸ αὐτοὺς ἐκ μέρους τῶν κατακτητῶν ἢ τῶν λεηλασιτῶν.

Καὶ οὕτω ἀπεγυμνώθησαν τελείως καὶ κατέστησαν ἀνίκανοι νὰ συνεχίσουν τὴν παραγωγικὴν των ἐργασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ Ἐθνική μας οἰκονομία. Καὶ ἐνῷ ὅλοι καὶ ὅλα ἀπὸ τοὺς ἀγρότας περιμένομεν διὰ νὰ κινηθοῦμε καὶ νὰ ζήσουμε, συνήθως ὅλοι τοὺς παραμελοῦμεν καὶ τοὺς παραγκονίζωμεν ἢ καὶ τοὺς ἀγνοοῦμεν ἐντελῶς.

Οἱ ἀγρόται ὅμως ἀποτελοῦν ὄχι

(Συνέχεια εἰς τὴν 2α σελίδα)

ΓΑ ΤΕΡΑΤΩΔΗ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΑΣ

ΠΩΣ ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΟΙ 136 ΤΟΥ ΟΜΑΔΙΚΟΥ ΤΑΦΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ

ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΩΘΕΝΤΟΣ 137ΟΥ

Εἶναι ἤδη γνωστὴ ἡ ἀποκάλυψις τῶν περὶ τὴν Ἀρναίαν ὁμαδικῶν τάφων θυμάτων τοῦ ΕΛΑΣ. Εἰς τὸν μεγαλείτερον ἐκ τούτων, τὸν ἀνευρεθέντα εἰς τὴν θέσιν «Μαρως Πηγάδι» εἶχον ἐνταφῆ ἢ μᾶλλον κυριολεκτικῶς εἶχον παστωθῆ 136 θύματα, τοῦ 137ου Δημητρίου Βαγιωνᾶ ἐκ Συκιᾶς, διαφυγόντος τὴν ἐκτέλεσίν του, ἀπὸ τις χεῖρας τοῦ δημίου του καὶ τὸ χεῖλος τῆς στοιχειωμένης χαράδρας.

Μετὰ τὴν γενομένην ἀποκάλυψιν καὶ διαπίστωσιν τοῦ ὁμαδικοῦ τούτου τάφου, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς κ. Ξηροτύρη, τοῦ εἰσαγγελεύοντος κ. Ἀθανασιαδη καὶ τοῦ σχολικοῦ ἰατροῦ κ. Γκράτζιου, ὁπότε ἐξετάφησαν ὀλίγα πτώματα, μετέβησαν εἰς τοῦτον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, πολλοὶ συγγενεῖς θυμάτων τοῦ ΕΛΑΣ πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν δικῶν των. Ἀνεσύρθησαν 113 πτώματα, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίσθησαν, τῶν ὑπολοίπων ὡς ἐκ τῆς σήψεως μὴ ἀναγνωριζομένων καὶ ἅτινα δὲν ἀνεσύρθησαν.

Ἰδοὺ τώρα ὁ μάρτυς Δημήτριος Βαγιωνᾶς, ὁ ὁποῖος ὡς ἐκ θαύματος διέφυγε ἐκ τοῦ χείλους τῆς χαράδρας τὸν δήμιόν του, ἀφηγούμενος εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀνακριτὴν τὰ τῆς συλήψεώς του, τῆς ἐκτελέσεως τῶν 136 καὶ τὰ τῆς διαφυγῆς του.

«Συνελήφθην τὴν 30ην Ὀκτωβρίου 1944 ἐν Συκιᾷ μετὰ τῶν ὁμοχωρίων μου Δημητρίου Τσιτρέλη, Ἀργυρίου Ντούβα καὶ Κυριάκου Χατζηεμανουήλ, ὑπὸ τμήματος τοῦ ΕΛΑΣ. Ἅμα τῇ συλλήψει μας μετήχθημεν εἰς Σάρτην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἅγ. Νικόλαον. Μετά τινας ἡμέρας μετήχθημεν εἰς Πολύγυρον καὶ ἐντεῦθεν εἰς Ἀρναίαν, ἐκ τῆδε δὲ εἰς Γομάτι ἐξ οὗ μετεφέρθημεν καὶ πάλιν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου εἰς Ἀργαίαν καὶ ἐνεκλείσθημεν μετ' ἄλλων κρατουμένων εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκρατοῦντο ἐν ὅλῳ 137 προερχόμενοι οἱ πλεῖστοι ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ τινες ἐκ τῶν ἄλλων χωρίων τῆς Ἀρναίας, ἐκ Κασσάνδρας καὶ τῆς Μηχανιῶνος.

»Καθ' ὅλην τὴν ἀνωτέρω ἀναφερομένην διαδρομήν μας εἰς οὐδεμίαν ἀνάκρισιν ὑπεβλήθημεν.

»Κατὰ τὴν 1ην μ. μεσονύκτιον ὥραν τῆς 31ην Ὀκτωβρίου, ἐδέθημεν ἀνὰ δύο διὰ καλωδίων καὶ κατὰ σειρὰν 10—12 διὰ τοῦ καλωδίου. Μᾶς εἶπον ὅτι θὰ μᾶς μετέφερον εἰς Θεσσαλονίκην διὰ νὰ δικασθῶμεν ἀπὸ ἔκτακτα δικαστήρια, καὶ οὕτω παραπλανηθέντες δὲν ἀνησυχήσαμεν κατ' ἀρχήν. Ἡ μακρὰ ἐπιθανάτιος φάλαγξ ἐξεκίνησε πρὸς τὸν δρόμον τῆς Θεσσαλονίκης, φρουρουμένη ἀπὸ 25 περίπου ἐνόπλους ἐλασίτας, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ ταύτης ἦσαν ὁ καπετὰν Ἄλκης καὶ ὁ καπετὰν Κώστας.

»Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς θέσιν «Μάρως Πηγάδι» ἕνα περίπου τέταρτον ἔξωθι τῆς Ἀρναίας, μᾶς ἐσταμάτησαν καὶ μᾶς ὁδήγησαν πρὸς τὴν χαράδραν, διὰ νὰ μᾶς καμουφλάρουν δῆθεν, ὡς μᾶς εἶπον, μέχρις ὅτου ἔλθουν τὰ αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς παρελάμβανον. Μᾶς διέταξαν νὰ καθήσωμεν καὶ γύρω μας ἐτέθησαν φρουροὶ πολυβόλα.

»Τότε πλέον ἤρχισαν νὰ γενῶνται εἰς ὅλους μας ὑποψίαι, ὅτι εἴχομεν ὁδηγηθῆ πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἐκεῖ μᾶς εἶπον ὅτι θὰ μᾶς ἀνέκρινον καὶ ὅτι ὤφειλεν ὁ καθεὶς νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Παρέλαβον ἐξ ἡμῶν κατ' ἀρχὴν τέσσαρας, τοὺς ἀπεμάκρυνον περὶ τὰ 10 μέτρα καὶ ἤρχισαν νὰ τοὺς ξυλοκοποῦν ἀγρίως. Τότε ἐγὼ ποῦ ἤμουν δεμένος ἀπὸ τὴν ἀριστεράν μου χεῖρα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ συγχωριανοῦ μου Ἀργυρίου Ντούβα, παρέσυρα τὸ καλώδιον καὶ ἐλύθημεν ἀμφότεροι.

»Μετὰ τὸ ἄγριον ξυλοκόπημα τῶν τεσσάρων πρώτων, ἐπανέφερον τουτους εἰς τὴν θέσιν των καὶ παρέλαβον ἑτέρους 3ο περίπου, τοὺς ὁποίους ὁδήγησαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ εἰς τὸ χεῖλος τῆς χαράδρας. Ἠκούομεν τὰς φωνάς, τὸ συνεχες ξυλοκόπημα, τὰς παρακλήσεις καὶ τὰ βογγητά των. Ἀλλ' οὗτοι δὲν ἐπέστρεψαν, τοὐναντίον μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθον οἱ στρατιῶται καὶ παρέλαβον ἑτέρους 20. Εἴχομεν πλέον ἀντιληφθῆ ὅλοι τί μᾶς περίμενε, ἀκίνητοι δὲ καὶ ἄφωνοι περιμέναμε τὴ σειρά μας. Ἤμουν μεταξὺ τῶν παραληφθέντων τῆς τρίτης σειρᾶς, συνεκρατούσαμεν δὲ μετὰ τοῦ συντρόφου μου τὸ καλώδιον διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀντιληφθοῦν ὅτι εἴχαμε λυθῆ.

»Ὁδηγήθημεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου εἴδομεν 5—6 ἐκτελεστας μὲ τὰς αἱμοσταζούσας μαχαίρας εἰς τὰς χεῖρας των, ἄλλους δὲ νὰ κρατοῦν τεράστια ρόπαλα, παρ' αὐτοὺς σωρὸν ἐνδυμάτων ἠκούσαμεν δὲ καὶ βογγητὰ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς χαράδρας τῶν προηγουμένως ριφθέντων εἰς αὐτὴν ἡμιθανῶν. Κατὰ πρῶτον μᾶς ἠρεύνησαν καὶ μᾶς ἀφήρεσαν ὅτι πολύτιμον εἴχαμε, διέταξαν τὸν Δημ. Τσιτρέλην καὶ ἔβγαλε τὸ κοστοῦμι του, ἀπὸ ἐμὲ δὲ ἀφήρεσαν τὴν ταμπακέρα μου καὶ τὸ φυλακτό μου, τὸ ὁποῖον ὅμως μὲ τὸ ἐπέστρεψαν καὶ μοῦ εἶπον: «Κράτησέ το ἀσὲ φυλάξῃ μαζὺ μὲ τὸν Γιῶργο Βασιλειᾶ ποὺ φώνοζες στὴ Συκιά».

»Μετὰ ταῦτα μᾶς διέταξαν νὰ καθήσωμε καὶ μᾶς εἶπον: «Πέστε τι ὅτι ἔχετε γιατὶ ἤρθεν ἡ ὥρα σας». Τότε εἶπα στὸν Καπετὰν Κώστα, ἄδικα μᾶς σκοτώνετε· ἡμεῖς οὔ ἐσκοτώσαμε κανέναν, οὔτε ταγματαλῆτες, οὔτε προδότες εἴμαστε.

»Κατόπιν τούτου μὲ ἐκτύπησεν ὁ ἐκτελεστὴς μὲ τὸν ὑποκόπανον τοῦ ὅπλου του εἰς τὸν λαιμὸν καὶ μὲ εἶπε: «Πᾶψε παλησόκυλο, καὶ μιλᾶς ἀκόμη». Τότε ὁ καπετὰν Κώστα εἶπε εἰς ἐκεῖνον· «Αὐτὸν ποὺ κτύπησες εἶναι αὐτὸς ποὺ σήκωσαν στὰ χέρια στὴ Συκιά καὶ φώναξε, Ζήτω ὁ Βασιλειᾶς, κάτω οἱ κομμουνισταί»· ὁ δὲ ἐκτελεστὴς ἀπήντησε, «θὰ τὸν περιποιηθῶ ἐγὼ γιὰ τὸν Γιῶργο Βασιλειᾶ». Μετ' ὀλίγον ἔδωσε τὸ παράγγελμα ὁ καπετὰν Κώστας καὶ ἤρχισεν ἡ ἐκτέλεσις. Πρῶτον ἐκτύπησαν ἀπὸ τὴν ὁμάδα μας τὸν Δημ. Τσιτρέλην καὶ εἶτα τὸν Ἀργ. Ντούβαν, ὅστις μὲ τὴν πρώτην μαχαιριὰν ποῦ τὴν κατάφερεν ὁ ἐκτελεστής του ἐκ τῶν ὄπισθεν, σηκώθηκε καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ, ὁ δὲ ἐκτελεστής του ἐτέθη εἰς καταδίωξιν του. Σχεδὸν ταὐτοχρόνως ἐδέχθην καὶ ἐγὼ μίαν μαχαιριὰν ἐκ τῶν ὄπισθεν εἰς τὸ ἄνω δεξιὸν τῆς κλειδός, ἀπὸ ἕτερον ἐκτελεστήν. Ἀνεσηκώθην ἀμέσως καὶ ἤρπαξα τὸ χέρι του μὲ τὸ ὁποῖον κρατοῦσε τὸ μαχαῖρι, ἐνῷ αὐτὸς μὲ τὸ ἄλλο του χέρι μὲ ἅρπαξε ἀπὸ τὰ μαλλιά. Μετὰ δυὸ τρία τινάγματα τὸν ἔριξα κατω καὶ ἤρχισα νὰ τρέχω· μὲ κατεδίωξε. Γύρω μας ἦσαν οἱ φρουροὶ μὲ τὰ πολυβόλα, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν νὰ βάλουν. Ἤκουσα τότε τὸν ἐκτελεστὴν ποῦ μὲ καταδίωκε νὰ φωνάξῃ πρὸς τοὺς σκοπούς, «σιγὰ θὰ σκοτώσετε ἐμένα». Ἐγὼ ἐπρόλαβα καὶ ἔπεσα μέσα σὲ κάτι μεγάλες φτέρες. Τὸν Ντοῖβα τὸν ἐπρόλαβαν καὶ τὸν ἐξετέλεσαν. Δὲν ἀπῆχον παρὰ μόνον περὶ τὰ 50 μέτρα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἤκουα μὲ ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν τὴν συνέχειαν τούτων, μέχρις ὅτου ἐξετελέσθη καὶ 136ος. Ἔψαξαν εἰς το μέρος ποῦ εἶχα κρυβῆ, καὶ ἔρθασαν πλησίον μου, εὐτυχῶς δὲν μὲ ἀντελήφθησαν. Περὶ ὥραν 4 μ. μεσονύκτιον δὲν ἠκούετο πλέον τίποτε, οἱ σκοποὶ καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ ἀπεσύρθησαν.

»Ὅταν ἐχάραζεν ἡ μέρα καὶ κατεζοπίσθην ποῦ εὐρισκόμην, σηκώθηκα μὲ πολλὰς προφυλάξεις καὶ ἐξεκίνησα καὶ ἀπὸ βουνὸ σὲ βουνό, θεοσκότεινο καὶ μὲ κατεσχισμένα τὰ τόδα, ἔφθασα παρὰ τὴν Συκιάν, ὅπου εἰδοποίησα τοὺς οἰκείους μου. Μετὰ 15 ἡμέρας ἐθεραπεύθη τελείως ἡ πληγή μου, ἀλλὰ ἐπὶ 5 μῆνας ἐκρυπτόμουν εἰς τὸ βουνό.

»Μεταξὺ τῶν ἐκτελεσθέντων ἐκτὸς τῶν ἑνὸς τριῶν συγχωριανῶν μου, ἀνεγνώρισα καὶ τὸν ἐκ Πολυγύρου Χρ. Ποῦλιον ὡς καὶ τὸν ἐκ Βάλτης Κυσσάνδρας Μιχαλάκην κτηνοτρόφον, καὶ τὸν πρακτωρα αὐτοκινήτων Ν. Μουδανιῶν».

Κατὰ τὴν ἐντεῦθα προσέλευσίν του εἰς τὸν ἀνακριτήν, ὡδηγήθη εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου ἀνεγνώρισε μεταξὺ τῶν κρατουμένων, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ζούμτα, ὅστις πρὸ τινων ἡμερῶν συνελήφθη εἰς Ὀρμύλιαν, τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον καπετὰν Κώσταν. Ὁ ἴδιος ἄλλωστε εἶχε προηγουμένως ὁμολογήσει εἰς τὸν ἀνακριτὴν τὴν συμμετοχήν του εἰς τὴν ἀναφερομένην ὁμαδικὴν ἐκτέλεσιν. Τὸ τέρας τοῦτο ἦτο κάτοικος Ν. Μουδανιῶν, ἔλαβε δὲ μέρος καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ὁμαδικὰς ἐκτελέσεις.

ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΗΘΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὰς φυλακὰς Πολυγύρου κρατοῦνται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συλληφθέντων οἱ κάτωθι κατηγορούμενοι ὡς ἠθικοὶ αὐτουργοὶ καὶ ἐκτελεσταί, τῶν ὑπὸ τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν διαπραχθέντων ἐν Χαλκιδικῇ κακουργημάτων.

1ον) Διὰ τὸν ἐμπρησμὸν τοῦ Προωτοδικείου Πολυγύρου, οἱ Ι. Μπάκης. Ν. Πιστολᾶς καὶ Ι. Γαρόφαλος. Ὁ τελευταῖος κατηγορεῖται καὶ ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς φόνων.

2ον) Ὡς ἠθικοὶ αὐτουργοὶ φόνων οἱ Ἀλ. Τάσιος ἀνακριτής, Κ. Μπάκης, Ι. Ἀργυρόπουλος, Λάκης Συργιάννης, Δ. Συργιάννης, Ἐμ. Λαγός, Ἀναστ. Μαυροδῆμος, Ν. Φραντσῆς, Β. Κουζίνας, Χ. Λαζαρίδης, Β. Στεργιούδης, Ι. Πειραλῆς, Ἀθ. Γκαζέπης, Ν. Λάνης, Ν. Δεληγκάρης, Γ. Μέρμηγκας, Κ. Ἀνθάκης, Σωτ. Δεληγκάρης, Ἀλ. Ἀλεξανδρῆς, Στ. Χριστάκης, Ι. Λύκος, Μόσχος Τσόπουλος, Ἀποστ. Μουστάκας, Ἀθ. Κούρας, Καλ. Ἀρσένης, Ἀριστ. Θεολόγου, Πολυνείκης Μπλάτζης, Κ. Παπαστερίου, Δ. Μαρδᾶς, Δημ. Αὐγολούπης, Τάκης Ζηνόζης, Ν. Χατζῆς, Χ. Παπαβαγγέλης, Κυπ. Παταγιάννης, Ἀ. Μαρτίνης, Ι. Τσαλῆς, Ἀριστ. Μόχος, Ἀντ. Φαμπρικᾶνος, Κ. Καντάρας, Κ. Ντουβαρτζῆς, Ν. Κουτρούπης, Ι. Καλαμπαλίκης, Ι. Τσαμαγδᾶς, Διαμαντῆς Καραμπέζης, Ι. Πάπας, Γ. Ροῦντος, Ι. Ζαφειρούδης, Ν. Σγοῦρος, Ὀδυσσεὺς Εὐθυμίου, Ν. Κοτσάνης, Κ. Κωνσταντούδης, Ἀγ. Μάρκου, Ι. Γκοῦτζιος, Γ. Οἰκονομίδης, Λάμπρος Ντογραμματζῆς, Ἰωακεὶμ Πανταζῆς, Ι. Λιόλιος, Β. Παπαβασιλείου, Διαμαντῆς Αὐγολούπης, Δ. Παπαγεωργίου, Ἀθ. Γούσιος, Παν. Γαλάνης, Ν. Πακτίρας, Ἀναξαγόρας Κατσαούνης, Δ. Χατζηγιάννης.

3ον) Ὡς ἠθικοὶ αὐτουργοὶ φόνων καὶ ληστειῶν, οἱ κάτωθι: Ἀλ. Ροῦτσος ἢ καπετὰν Μιλτιάδης, Φιλιπ. Τάσιος, Ἐπαμ. Ρήγας καὶ Δ. Πέγιος.

4ον) Ὡς συνεργοὶ φόνων καὶ ἐκτελεσταὶ οἱ ἑξῆς: Κ. Ζοῦμπος, Γ. Ν. Τάσιος, Ν. Τσούκης ἢ καπετὰν Τρομάρας, Δ. Κόπανος, Ι. Μπελιᾶς, Κ. Κόλανος, Παράσχος Βασιλείου, Δ. Χαραμῆς, Σκαρλάτος Κορτσέλης, Μιχ. Ἰατροῦ, Ι. Γρηγορίου, Χρ. Θεοδοσάρας, Ν. Μαρίνης, Χρ. Βοζαΐτης, Ἐμμ. Ἀνθουλᾶς, Λ. Καμπάνης, Μιχ. Γιαννέλης, Ἀργ. Παναγιώτου, Γ. Λάμπος, Ι. Παπαπαύλου, Στέφανος Παπαστεφάνου, Παντελῆς Παντελῆ, Κ. Μαντωνάκης ἢ καπετὰν Βενιζέλος, Ι. Παπαοικονόμου, Β. Γκιούρας, Ἐμ. Παυλῆς καὶ Ἐμ. Παπαεμμανουήλ.

Κρατοῦνται ἐπίσης οἱ Κ. Κοζύρης, ὡς ἐπόπτης κατασκευῆς κρίκων διὰ τὸν πνιγμὸν 25 ἀτόμων Ν. Ποτιδαίας, Μίμης Παπίστας διὰ συνεργυρίαν μετὰ Γερμανῶν καὶ ἐκφιασμούς, Γ. Τσαμούρης ὡς ὑπεύθυνος τοῦ ἐμπρησμοῦ τῆς Ν. Τρίγλιας, καὶ οἱ Ναοῦμ Ἀδαμίδης, Ἀθ. Παπαποστόλου, Ι. Πάπας, Ι. Μανίκας διὰ στάσιν κατὰ τῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ ὁ ζωοκλέπτης Ἰωάννης Ρίτος.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἀνακρίσεις συνεχίζονται καὶ νέα ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα συσσωρεύονται εἰς βάρος τῶν ὡς ἄνω κατηγορουμένων.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Κατόπιν τῆς καταργήσεως τῶν ἀπὸ ἑλληνοκρατίας ἐπισιτιστικῶν Ἐπιτροπῶν, διωρισθησαν νέαι τοιαῦται, ὁρισθέντων ἑπτὰ κέντρων διανομῆς, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ μεταφέρωνται τὰ πρὸς διανομὴν εἴδη.

Τὰ κέντρα ταῦτα εἶναι ὁ Πολύγυρος, ἡ Ἀρναία, ἡ Ἱερισσός, ἡ Νικήτη, ἡ Βάλτα, τὰ Ν. Μουδανιὰ καὶ ἡ Ν. Καλλικράτεια. Ἐκ τῶν κέντρων τούτων θὰ παραλαμβάνωνται τὰ τρόφιμα τῶν πλησιεστέρων πρὸς αὐτὰ Κοινοτήτων, ὑπὸ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τὰ ὁποῖα θὰ διενεργοῦν τὰς διανομὰς βάσει τῶν καταρτισθέντων καὶ ἐγκριθέντων καταλόγων.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Πολυγύρου κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ὡς προέδρου, καὶ τῶν κ.κ. Οἰκ. Ἐφόρου, Ἐπόπτου Ἀγορανομίας, Διευθυντοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ κ. Νικ. Τσακνῆ Ἀναλόγως κατηρτισθησαν καὶ αἱ Ἐπισιτιστικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν λοιπῶν Κέντρων διανομῆς.

ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΗΣΕΩΣ

Καθ' ἃ ἀνέφερε τὸ ἐν Μ. Παναγίᾳ τμῆμα Ἐθνοφυλακῆς ἀνεκαλύφθη παρ' αὐτῇ πλῆρες μηχάνημα ἀκτινογραφήσεως μετ' αὐτομάτου ἠλεκτροκινητῆρος, τὸ ὁποῖον ὡς ἐξηκριβώθη ἀνήκει εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ΕΛΑΣ ἐκτελεσθέντα Ρῶσσον ἰατρὸν τον διαμένοντα εἰς τὸν Πύργον Ἱερισσοῦ. Τοῦτον ὡς γνωστὸν κατεκρεούργησαν οἱ ἐλασῖται μετὰ τῆς γυναικός του, τοῦ υἱοῦ του καὶ τῆς ὑπηρετρίας του καὶ ἐλεηλάτησαν ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντά του.

Η ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Ἀνεγράφη ὅτι κρατεῖ σκέψις παρὰ τῇ Κυβερνήσει ὅπως ἐπαναφέρῃ τὰ πρὸ τοῦ 1936 Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Συμβούλια, ὡς νομίμως ἐκλεγέντα παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τοιούτοις ὅμως δὲν ἔχει ληφθῆ εἰσέτι σχετικὴ ἀπόφασις, τοὐναντίον δὲ συμφώνως πρὸς ὑφισταμένην διαταγήν, πρόκειται νὰ συμπληρωθοῦν τὰ Κοινοτικὰ συμβούλια διὰ διορισμοῦ τοῦ νομίμου δι' ἑκάστην Κοινότητα ἀριθμοῦ συμβούλων, ὁπότε οἱ νεοδιοριζόμενοι σύμβουλοι μετὰ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων θὰ ἐκλέξουν μεταξύ των τὸν πρόεδρον.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ

Συμφώνως πρὸς διαταγὴν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, κατηρτίσθησαν ἐπιτροπαὶ διανομῆς καυσίμων ὑλῶν, πετρελαίου καὶ βενζίνης, εἰς τὰ κάτωθι κέντρα διανομῶν, Πολύγυρον, Μουδανιά, Βάλταν, Ἀρναίαν καὶ Ἱερισσόν. Αἱ διανομαὶ καυσίμων ὑλῶν θὰ διενεργοῦνται παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κινήσεως τῶν ἀλευρομύλων, των ὑδραγωγείων τῶν γεωργικῶν μηχανῶν, τῶν πετρελαιοκινήτων ἁλιευτικῶν πλοιαρίων ὡς καὶ τῶν μελισσοκόμων, διὰ τὴν διὰ βενζινοπλοίου μεταφορὰν τῶν κυψελῶν των.

Ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ Πολυγύρου ἀπετελέσθη ἀπὸ τὸν Νομομηχανικόν, τὸν Προϊστάμενον τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου καὶ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀγροτ. Τραπέζης, ἀναλόγως δὲ κατηρτίσθησαν καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπιτροπαί.

Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας δέον νὰ ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

ΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Νομάρχης κ. Ξηροτύρης περιώδευσεν ἀνὰ τὴν Κασσάνδραν καὶ Καλαμαριάν, εἰς τὰ χωρία τῶν ὁποίων ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς παρὰ τῶν κατοίκων, οἵτινες διὰ πρώτην φορὰν ὑπεδέχοντο τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ νομίμου Κράτους.

Ὁ κ. Νομάρχης, πρὸ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων, ἐξεδήλωσε τὴν χαράν του διὰ τὰ ἐθνικόφρονα φρονήματα τῶν κατοικων καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, συνέστησε δὲ ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην, ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἤδη τοῦ πολέμου, διεκδικήσωμεν ἡνωμένοι τὴν πλήρη πραγματοποίησιν τῆς ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως, βάσει τῶν μεγάλων θυσιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸν παρελθόντα πόλεμον.

Ὡς μᾶς ἐδήλωσεν ὁ κ. Νομάρχης προσεχῶς θὰ περιοδεύσῃ καὶ εἰς τὰ ἄλλα τμήματα καὶ θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ τελευταῖα χωρία.

ΔΙΕΤΑΧΘΗ "ΤΟ ΠΑΥΣΑΤΕ ΠΥΡ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 4 — Τὸ Στρατηγεῖον τῆς 21ης Ὁμάδος Στρατιῶν τοῦ Μοντγκόμερυ διέταξεν ἀπόψε «τὸ παύσασε πῦρ». Ὁλόκληρος ἡ Βόρειος Γερμανία, Ὁλλανδία καὶ ἡ Δανία κατελήφθησαν. Τὸ σύνολον τῶν εἰς χεῖρας τῶν Ἀγγλο—Ἀμερικανῶν περιελθόντων Γερμανῶν αἰχμαλώτων ἀνέρχεται εἰς 4.500.000.

Ἠγγέλθη ἐπίσης ὅτι χθὲς Βρεττανικαὶ καὶ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἀπηλευθέρωσαν τὴν Ρόδον.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

μόνον τὴν χρησιμωτέραν καὶ ἀποδοτικωτέραν μερίδα τοῦ Ἔθνους ἀλλὰ καὶ τὴν ὑγιεστέραν καὶ ἠθικωτέραν πηγὴν τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεώς του, καὶ ἑπομένως πρὸς αὐτοὺς πρέπει νὰ στραφῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου.

Διότι οἱ ἀγρόται ἐξηντλήθησαν καὶ ἔχουν ἀνάγκην ἐνισχύσεως.

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΥΝΡΑ

Πρόθυμος ἀρωγὸς τῆς ἐνισχύσεως τῆς ὁποίας ἔχουν ἀνάγκην οἱ Ἀγρόται, πιστεύομεν ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ ἔλθῃ ἡ Οὔνρα, αὐξάνουσα κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ ποσοστὸν τῶν διανεμομένων τροφίμων, καὶ πρὸ παντός, τῶν εἰδῶν ρουχισμοῦ, ὑποδύσεως καὶ τῶν βιομηχανικῶν εἰδῶν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τοὺς ἀγρότας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ προμηθευθοῦν οὗτοι ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, λόγῳ τοῦ δυσαναλόγου ἐκπεσμοῦ τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Ἐπὶ πλέον οἱ διοικοῦντες καὶ καθορίζοντες τὰς διανομὰς τῆς Οὔνρα, πρέπει νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἀνέκαθεν οἱ ἀγρόται τῆς Ἑλλάδος ὄχι μόνον δὲν εὐημέρουν, ἀλλὰ ἐπένοντο, λόγῳ τῆς πτωχείας τῆς καλλιεργουμένης γῆς, τοῦ ἀνεπαρκοῦς κλήρου καὶ τῶν ἐλλειπῶν καλλιεργητικῶν μέσων πολὺ δὲ ἀπέχουν ἀπὸ τοὺς εὐημερούντας ἀγρότας τῶν Χωρῶν των.

Ἐν τῇ εὐγενεῖ των ὅθεν προσπαθείᾳ, ὅπως ἐνισχύσουν τὴν Ἑλλάδα γενικῶς, πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἐνισχύσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τοὺς ἀγρότας της.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΟΛΥΓΥΡΙΝΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

Τὴ περασμένη βδομάδα, ἕνα μεσημέρι ποὺ γύρισα ἀπ' τὴ δουλειὰ στὸ σπίτι μου κατακουρασμένος ξάπλωσα λιγάκι καὶ ἄρχισα νὰ ρεμβάζω. νὰ ἀνεβάζω καὶ νὰ βατεβάζω ἰδέες νὰ σπάνω τὸ κεφάλι μου γιὰ νὰ ἐξηγήσω τὴ μεγάλη ἀκρίβεια ποῦ ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς παραδέρνῃ στὰ τρόφιμα καὶ στὰ ροῦχα καὶ νὰ κάνω χίλιους δυὸ συνδυασμοὺς οἰκονομολογικούς, πῶς θὰ τὰ κυτάφερνα νὰ βάλω κανένα παντελόνι ποῦ ἔλησε ἀπάνω μου καὶ καμμιὰ σόλα στὰ ξεχαρβαλωμένα παπούτσια μου.

Ἀπ' ἐκεῖ τὸ μυαλό μου τρόβηξε.. ἀεροπορικῶς στὰ πολεμικὰ μετωπα, ὕστερα πέταξε στὴ συνδιάσκεψη τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ξαναγύρισε ἐδῶ, ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ πατριωτικὸ ΕΑΜ ποῦ φόρεσε μὲ ἀφάνταστο του. πὲ τὴ καινούργια μάσκα τῶν Καταστημάτων Σοφούλη καὶ Σία καὶ θυμήθηκε τὰ μακαρίτικα ΕΠΟΝ ποῦ φιλοδόξησε νὰ μᾶς κουμανταρη μὲ τά... νειᾶτα της.

Μὰ δὲν πρόκαμα νὰ συνεχίσω τὸ ἀεροπορικὸ αὐτὸ ταξεῖδι μου, γιατὶ ξαφνικὰ μὲ τρόμαξαν κάτι ἀγριοφωνάρες παιδιακίστικες. Πετάχτηκα ἀπ' τὸ κρεβάτι μου καὶ βλέπω ἀπ' τὸ παράθυρο στὸ δρόμο ἕνα τσοῦρμο ἀπὸ διάφορες σμαρίδες νὰ τσιριζοῦν τρομακτικά, νὰ χαχανίζουν ἀπαίσια καὶ νὰ οὐρλιάζουν κυριολεκτικά. Μοῦ φάνηκε τότε ὅτι... βρυκολάκιασε ἡ ΕΠΟΝ. Ντύθηκα ὅπως, ὅπως καὶ τρέβηξα κατὰ τὴν ἀγορά.

Ἐκεῖ εἶδα ἕνα ὁλόκληρο σύνταγμα ἀπὸ σμαρίδες καὶ ἄλλο πολὺ κόσμο νὰ ἀκολουθοῦν κάποιον τσομπάνη ψηλὸ καὶ μαλλιαρὸ ποῦ τὸν εἶχαν στὴ μέση δυὸ Ἐθνοφύλακες καὶ τὸν εἶχαν φορτωμένο μὲ δυὸ τρία κατσίκια σφαγμένα.

Ἀνακατεύθηκα καὶ ἐγὼ μέσα στὸ πλῆθος καὶ παρασύρθηκα ὡς τὸ Τμῆμα ποῦ ἔκλεισαν τὸν λεγάμενο.

Ζήτησα τὴν ἄδεια νὰ πάρω μιὰ συνέντευξι μ' αὐτόν.

—Βρὲ τοῦ λέγω, γιατὶ ἔκλεψες καὶ ἔσφαξες τὰ ξένα κατσίκια;

—Νὰ μὲ συμπαθᾶς ἀφεντικό. Ἐγὼ κοιμώμουνα στο μανδρί μου ἥσυχα, σᾶν καλὸς χριστιανός, κι'